

LETTERLIJK

ROND 12.00 UUR STAP IK UIT DE BUS, DIE ER LETTERLIJK ACHT UUR OVER HEEFT GEDAAN. Op het plein van Amsterdam Centraal. De regen geselt letterlijk mijn gezicht. Ik duw het bagasje voort waarin mijn zoontje ligt te slapen. De mensen die langs lopen, gedachteloos, ik zou ze letterlijk kapot kunnen slaan. Maar dat doe ik niet. Ik ben een beschaafde jongeman. Figuurlijk gesproken.

Voor de bibliotheek word ik letterlijk staande gehouden door een vrouw. Ze heeft helblauwe ogen, en houtskoolzwart haar. Ze praat Engels met een Frans accent. Of dit het postkantoor is. In m'n beste Frans antwoord ik: 'Je naisse quoi, maar als dit het postkantoor is, dan ben ik BRILSMURF. LETTERLIJK.' DE VROUW LUISTERT AMPER. ZE KIJKT ACHTER ZICH NAAR EEN AUTO DIE ZICH LETTERLIJK MET 12 000 KILO-METER PER UUR, ACHTERUIT RIJDEND UIT DE VOETEN MAAKT. ALSOF DE MAN ACHTER HET STUUR OP DE VLUCHT IS VOOR EEN KUDDE OILFANTEN.

Binnen sta ik bij de Q. Ik bekijk letterlijk elke kaft die ik tegenkom, maar Stijloefeningen is nergens te vinden. IK RAADPLEEG DE ONLINE CATALOGUS. DAAR STAAT DAT STIJLOEFENINGEN WEL DEGELIJK AANWEZIG IS. MIJN KLOMP BREEKT. LETTERLIJK. IK BESLUIT OM NOG ÉÉN KEER GOED TE KIJKEN, MAAR DAN NU MET EEN MEDEWERKER. WIJ KIJKEN EN ZIEN NIETS. (FIGUURLIJK DAN, we zien uiteraard wel andere boeken. we zijn niet blind.) De medewerker raadt aan om het magazijn even te mailen.

Door hebben ze vast nog wel een exemplaar. Die hebben letterlijk alles. Ik mail naar het magazijn. Een kleine vijftien uur later krijg ik bericht. 'Stijloefeningen van Queneau ligt op de daartoe aangewezen plaats op de tweede verdieping bij de Q.' Er knapt iets in me. letterlijk.

Op het Bos en Lommerplein stap ik een babywinkel in om babyschoentjes te kopen voor mijn zoontje.